

Αλλοδαποί και προϋποθέσεις χορηγήσεως αδειας διαμονής σε αθλητές - προπονητές κατά το ν.3386/2005. Τα απαιτούμενα δικαιολογητικά δεν ρυθμίζονται από την ΥΑ 24103/2005. Η πρόβλεψη στο άρθρο 11 παρ. 3 του νόμου της χορηγήσεως βεβαίωσης περί καταθέσεως σχετικού αιτήματος δεν μεταθέτει στη Διοίκηση την ευθύνη για την υποβολή πλήρους φακέλου νόμιμων δικαιολογητικών, ούτε συνεπάγεται υποχρέωσή της να χορηγήσει την άδεια παρά την μη υποβολή δικαιολογητικού, αλλά, μετά από πλήρη έλεγχο του φακέλου, είναι δυνατή η απόρριψη της αίτησης. Δεκτή η έφεση, απορρίπτεται η αίτηση ακύρωσης.

Αριθμός 3218/2013

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 16 Οκτωβρίου 2012, με την εξής σύνθεση: Ε. Σαρπ, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Γ. Παπαγεωργίου, Αικ. Χριστοφορίδου, Σύμβουλοι, Χρ. Σιταρά, Μ. Αθανασοπούλου, Πάρεδροι. Γραμματέας ο Ν. Αθανασίου.

Για να δικάσει την από 25 Νοεμβρίου 2010 έφεση:

του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ο οποίος παρέστη με τον Σταύρο Σπυρόπουλο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κατά του , κατοίκου Μοσχάτου Αττικής (.....), ο οποίος παρέστη με τη δικηγόρο Ελευθερία Στρατάκη (Α.Μ. 13476), που τη διόρισε στο ακροατήριο, και κατά της υπ' αριθ. 16828/2009 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της εισηγήτριας, Παρέδρου Μ. Αθανασοπούλου.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του αρθρ. 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση εφέσεως δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου.

2. Επειδή, με την υπό κρίση έφεση ζητείται η εξαφάνιση της 16828/2009 απόφασης του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών. Με την απόφαση αυτή ακυρώθηκαν, κατ' αποδοχή αιτήσεως του εφεσίβλητου, αιγύπτιου υπηκόου, οι Φ.245738/112813/12.7.2007 και Φ.245738/ 132289/12.7.2007 πράξεις του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με τις οποίες απερρίφθησαν αιτήματά του για χορήγηση και ανανέωση, αντιστοίχως, άδειας διαμονής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 3386/2005.

3. Επειδή, στο άρθρο 20 του ν. 3386/2005 (Α' 212) ορίζεται ότι: «1. Η είσοδος και διαμονή στη Χώρα υπηκόων τρίτων χωρών, αθλητών και προπονητών αθλήματος, που έχει αναγνωρισθεί από τις ελληνικές αθλητικές αρχές, για την εγγραφή, μεταγραφή ή πρόσληψή τους σε αναγνωρισμένο αθλητικό σωματείο σε Αθλητική Ανώνυμη Εταιρία (Α.Α.Ε.) ή σε Τμήμα Αμειβόμενων Αθλητών (Τ.Α.Α), επιτρέπεται ύστερα από έγκριση της ελληνικής αθλητικής ομοσπονδίας του οικείου αθλήματος και χορήγηση ειδικής θεώρησης εισόδου. 2. Αθλητής ή προπονητής, υπήκοος τρίτης χώρας, που επιθυμεί να έλθει στην Ελλάδα εν όψει εγγραφής, μεταγραφής ή πρόσληψης, καταθέτει αίτηση στο δήμο ή στην κοινότητα του τόπου κατοικίας ή διαμονής του, εφόσον έχει εγγραφεί, μεταγραφεί ή προσληφθεί σε ελληνικό αθλητικό σωματείο, Α.Α.Ε. ή Τ.Α.Α. και πληρούνται οι λοιπές, προβλεπόμενες από το νόμο, προϋποθέσεις. 3...». Στο άρθρο 11 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι ο αιτών πρέπει να επισυνάπτει στην αίτηση για τη χορήγηση άδειας διαμονής «τα απαιτούμενα για κάθε περίπτωση δικαιολογητικά που καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης» (παρ. 2), ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες «εφόσον τα απαιτούμενα δικαιολογητικά είναι πλήρη, χορηγούν στον υπήκοο τρίτης χώρας σχετική βεβαίωση κατάθεσης» (παρ. 3), και ότι «Ο υπήκοος τρίτης χώρας, ο οποίος κατέθεσε εμπρόθεσμα αίτηση χορήγησης...της άδειας διαμονής με όλα τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και έχει λάβει τη βεβαίωση της προηγούμενης παραγράφου, θεωρείται ότι νομίμως διαμένει στη Χώρα, έως ότου η Διοίκηση αποφανθεί επί του αιτήματός του. Σε περίπτωση έκδοσης απορριπτικής απόφασης, η ανωτέρω βεβαίωση παύει, αυτοδικαίως, να ισχύει.» (παρ. 4). Περαιτέρω, στην 24103/05/15.12.2005 υπουργική απόφαση που εξεδόθη κατ' εξουσιοδότηση της ανωτέρω διατάξεως του άρθρου 11 παρ. 2 του ν. 3386/2005, με τίτλο «Καθορισμός απαιτούμενων δικαιολογητικών για τη χορήγηση και ανανέωση της άδειας διαμονής σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3386/2005» (Β' 1804), ορίζεται ότι προκειμένου περί της αρχικής χορηγήσεως αδειας διαμονής σε αθλητές - προπονητές απαιτείται να προσκομισθούν ως δικαιολογητικά: «Θεωρημένο αντίγραφο της έγγραφης συμφωνίας συνεργασίας.... Βεβαίωση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, με την οποία πιστοποιείται ότι ο αθλητής έχει δικαίωμα να ενταχθεί στη δύναμη αθλητικού σωματείου...» (περ. Α5).

4. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, ο εφεσίβλητος εισήλθε στην Ελλάδα στις 23.12.2005 δυνάμει της θεώρησης εισόδου για αθλητικές δραστηριότητες που εξέδωσε το Προξενικό Γραφείο της Ελλάδας στο Κάιρο, με ισχύ από 16.12.2005 μέχρι 15.3.2006. Ακολούθως, υπέβαλε στο Δήμο Μοσχάτου το υπ' αριθ. 483/16.3.2006 αίτημα για χορήγηση άδειας διαμονής κατ' αρθ. 20 του ν. 3383/2005, προκειμένου να απασχοληθεί ως ποδοσφαιριστής στον αθλητικό όμιλο «.....», με τον οποίο είχε υπογράψει το από 14.3.2006 ιδιωτικό συμφωνητικό, διάρκειας δύο ετών. Το αίτημα απερρίφθη με την Φ. 245738/112813/12.7.2007 πράξη του Γενικού Γραμματέα Περιφέρειας Αττικής, με την αιτιολογία αφενός μεν ότι κατά το χρόνο υποβολής του αιτήματος είχε λήξει η θεώρηση εισόδου του εφεσίβλητου, αφετέρου δε ότι δεν προσκομίσθηκε, ως δικαιολογητικό, βεβαίωση από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού ότι είναι αμειβόμενος ποδοσφαιριστής και έχει δικαίωμα ένταξης στο δυναμικό του προαναφερθέντος Σωματείου. Συγχρόνως, με την Φ.245738/132289/ 12.7.2007 πράξη απερρίφθη και το αίτημα ανανέωσης της άδειας διαμονής του. Με την εκκαλουμένη απόφαση κρίθηκε ότι και οι δύο επάλληλες αιτιολογίες απορρίψεως των αιτημάτων του εφεσίβλητου ήταν μη νόμιμες η μεν πρώτη διότι κατά την 15.3.2006, ημερομηνία λήξεως ισχύος της θεωρήσεως εισόδου, οι υπάλληλοι του Γραφείου Αλλοδαπών και Μετανάστευσης του Δήμου Μοσχάτου συμμετείχαν σε 24ωρη απεργία, η οποία συνιστούσε λόγο ανωτέρας βίας που εμπόδιζε τον εφεσίβλητο να υποβάλει

εμπροθέσμως το αίτημά του, όπως έπραξε την επομένη ημέρα, η δε δεύτερη διότι, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 20 ν. 3386/2005, αρκούσε η υποβολή από τον ενδιαφερόμενο της έγκρισης της οικείας αθλητικής ομοσπονδίας, εν προκειμένω της ΕΠΟ.

5. Επειδή, με την υπό κρίση έφεση, το Δημόσιο προβάλλει ότι η κρίση του δικάσαντος Πρωτοδικείου είναι εσφαλμένη για το λόγο ότι ο εφεσίβλητος δεν υπέβαλε την απαιτούμενη από την 24103/15.12.2005 υπουργική απόφαση βεβαίωση, ότι, ως αθλητής, είχε δικαίωμα να ενταχθεί στη δύναμη αθλητικού σωματείου. Δεδομένου ότι, πράγματι, στην παρ. Α5 της προαναφερθείσας υπουργικής απόφασης, μεταξύ των απαιτούμενων δικαιολογητικών για τη χορήγηση αδειάς παραμονής σε αθλητές συγκαταλέγεται η εν λόγω βεβαίωση του Γενικού Γραμματέα, με την οποία διαπιστώνεται η συνδρομή προϋπόθεσης της αθλητικής νομοθεσίας, ο δε εφεσίβλητος δεν προσέκομισε τέτοια βεβαίωση, η αιτιολογία αυτή απόρριψης του αιτήματός του ήταν νόμιμη και επαρκής. Προβάλλει, συναφώς, ο εφεσίβλητος ότι, ενόψει του ότι το άρθρο 20 του ν. 3386/2005 περιέχει ρύθμιση σχετικά με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, δεν παρέχεται εξουσιοδότηση για το ζήτημα αυτό στον κανονιστικό νομοθέτη και, συνεπώς, η προαναφερθείσα υπουργική απόφαση κείται, κατά τούτο, εκτός εξουσιοδοτήσεως. Ο ισχυρισμός, όμως, αυτός, ο οποίος ανάγεται σε ζήτημα αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενο, προβάλλεται αβασίμως, δεδομένου ότι το άρθρο 20 παρ. 1 και 2 του ν. 3386/2005, το οποίο αναφέρεται και στην είσοδο και (όχι μόνο) στη διαμονή των αθλητών τρίτων χωρών δεν περιέχει ρύθμιση σχετικά με τα απαιτούμενα για κάθε περίπτωση δικαιολογητικά. Η ρύθμιση του ζητήματος αυτού ανατίθεται με τις διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 7 (σχετικά με τη χορήγηση θεώρησης εισόδου) και 11 παρ. 2 (σχετικά με την χορήγηση αδειάς παραμονής) του ν. 3386/2005 στον κανονιστικό νομοθέτη και, προκειμένου περί των αδειών παραμονής, πραγματοποιήθηκε με την, ισχύσασα κατά τον κρίσιμο χρόνο, προαναφερθείσα 24103/15.12.2005 υπουργική απόφαση. Το γεγονός, άλλωστε, ότι δεν αναφέρεται στο προοίμιο των προσβαλλομένων με την αίτηση ακυρώσεως πράξεων η εν λόγω απόφαση δεν ασκεί επιρροή στη νομιμότητά τους. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτός ο βασίμως προβαλλόμενος λόγος εφέσεως και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση.

6. Επειδή, μετά την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης είναι εξεταστέα, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 64 του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8), η αίτηση ακυρώσεως, την οποία είχε ασκήσει ο εφεσίβλητος-αιτών. Με την αίτηση αυτή, ο εφεσίβλητος-αιτών, πέραν του απορριπτεύου, ενόψει των προεκτεθέντων, λόγου περί αναπαιολογήτου των προσβαλλομένων πράξεων, προβάλλει ότι η συμπεριφορά της διοικήσεως είναι αντίθετη «προς την αρχή της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του πολίτη προς αυτήν». Ο λόγος αυτός, ως εκ της αοριστίας του, δεν δύναται να συμπληρωθεί παραδεκτώς με το από 23.10.2012 υπόμνημα που κατέθεσε ο διάδικος μετά την εκδίκαση της κρινόμενης εφέσεως, με το οποίο, το πρώτον, ισχυρίζεται ότι η χορήγηση σ' αυτόν από τη διοίκηση βεβαίωσης κατάθεσης αιτήματος του δημιουργησε τη δικαιολογημένη πεποίθηση ότι είχε καταθέσει πλήρη σειρά δικαιολογητικών, πολλώ δε μάλλον που με το από 18.6.2009 υπόμνημά του ενώπιον του δικάσαντος Πρωτοδικείου, ο εφεσίβλητος-αιτών είχε υποστηρίξει ότι η αντίθεση στην αρχή της προστατευόμενης εμπιστοσύνης συνίστατο στην απόρριψη του αιτήματός του λόγω έλλειψης εγκρίσεως της ΕΠΟ, αν και η έγκριση αυτή προαπαιτούσε τη λήψη αδειάς παραμονής. Ανεξαρτήτως δε τούτου, ο ισχυρισμός του εφεσίβλητου-αιτούντος περί παραβάσεως της αρχής της προστατευόμενης εμπιστοσύνης για τον ανωτέρω λόγο είναι εν πάση περιπτώσει απορριπτέος ως αβάσιμος, δεδομένου ότι η πρόβλεψη στο άρθρο 11 παρ. 3 του ν. 3386/2005 της χορηγήσεως βεβαιώσεως περί καταθέσεως αιτήματος εκδόσεως αδειάς παραμονής, η οποία αποβλέπει στη διευκόλυνση απλώς των αλλοδαπών υπηκόων καθ'ον χρόνο το αίτημά τους παραμένει εκκρεμές, δεν μεταθέτει στη Διοίκηση την ευθύνη για την υποβολή πλήρους φακέλου νόμιμων δικαιολογητικών, ούτε συνεπάγεται υποχρέωση της Διοικήσεως να χορηγήσει τη ζητηθείσα άδεια παρά την μη υποβολή απαιτούμενου από το νόμο ή κανονιστική πράξη δικαιολογητικού (πρβλ. ΣτΕ 2100/2013). Η ανωτέρω πρόβλεψη έχει απλώς την έννοια ότι, αν το παραλαμβάνον την αίτηση με τα δικαιολογητικά διοικητικό όργανο κρίνει, από τον κατ' αρχήν έλεγχο αυτών, ότι δεν φαίνεται να υπάρχουν ελλείψεις, χορηγείται η βεβαίωση, με βάση την οποία θεωρείται ότι ο αλλοδαπός νομίμως διαμένει στη χώρα. Η χορήγηση όμως της βεβαιώσεως αυτής δεν αποκλείει στη Διοίκηση, μετά από πλήρη έλεγχο του φακέλου, να απορρίψει την αίτηση λόγω ελλείψεως νομίμου δικαιολογητικού όπως σαφώς, άλλωστε, συνάγεται από την διάταξη της παρ. 4 του ίδιου ως άνω άρθρου 11 του ν.3383/2005. Είναι, συνεπώς, απορριπτέος ο ανωτέρω λόγος ακυρώσεως, όπως απορριπτέα είναι η εξεταζόμενη αίτηση στο σύνολό της.

7. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, πρέπει να επιβληθεί στον αιτούντα-εφεσίβλητο η δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται και για τους δύο βαθμούς δικαιοδοσίας σε χίλια είκοσι (1020) ευρώ [εκατό (100) ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, βλ. από 19.2.2003 απόφαση της Ολομέλειας του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, Β' 383/1.4.2003, και εννιακόσια είκοσι (920) ευρώ ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας].

Διά ταύτα

Δέχεται την υπό κρίση έφεση.

Εξαφανίζει την 16828/2009 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών.

Εκδικάζει την αίτηση ακυρώσεως και την απορρίπτει.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου της αιτήσεως ακυρώσεως.

Επιβάλλει στον εφεσίβλητο -αιτούντα τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου που ανέρχεται στο ποσό των χιλίων είκοσι (1020) ευρώ και για τους δύο βαθμούς.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 24 Οκτωβρίου 2012 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 19ης Σεπτεμβρίου 2013.

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος

Ο Γραμματέας

Ε. Σάρη

Ν. Αθανασίου